

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/4/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200037
Dátum vydania rozhodnutia: 15. júna 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Fečík
Funkcia: predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200037.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Michala Matulníka, PhD., prísediacich sudcov prof. JUDr. Mgr. Vojtecha Vladára, PhD. a JUDr. Lucie Kolníkovej, v disciplinárnej veci disciplinárnej navrhovateľky ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenej Mgr. L. L., sudkyňi Krajského súdu v L., v konaní o disciplinárnej zodpovednosti sudcu, na ústnom pojednávaní konanom 15.6.2022, takto

r o z h o d o l :

Mgr. L. L., narodená X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, XXX XX L., sudkyňa Krajského súdu v L. s prerušeným výkonom funkcie sudcu od 15.10.2021,

sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) uznáva sa vinnou, že

1. ako sudkyňa Krajského súdu v L., v právnej veci žalobcu D. A. Z., R.K..S., proti žalovaným v prvom rade B. F., v druhom rade Ľ. F., o zaplatenie 1.621,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu J. zo dňa 31.7.2014, č.k. 6C/94/2008-334, vedenej pod sp.zn. 14Co/717/2014, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď po tom, ako bola predmetná vec dňa 13.10.2014 pridelená senátu 14Co Krajského súdu v L., bola ako sudca spravodajca absolútne nečinná, čím spôsobila zbytočné priesťahy od 13.1.2015 až do 3.6.2020, kedy zostala dlhodobo práceneschopná, na základe čoho bol v januári 2021 vo veci určený nový sudca spravodajca,

2. ako sudkyňa Krajského súdu v L., v právnej veci žalobcu Y., Y. G. Y. L., proti žalovaným v prvom rade R. K., zastúpená správcom: H. Y. R. K., v druhom rade Mgr. J. Y., o určenie neplatnosti zmluvy a o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu J. zo dňa 27.10.2015, č.k. 4C/270/2011-260, vedenej pod sp.zn. 14Co/225/2016, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď po tom, ako bola predmetná vec dňa 30.5.2016 pridelená senátu 14Co Krajského súdu v L., bola ako sudca spravodajca absolútne nečinná, čím spôsobila zbytočné priesťahy od 30.8.2016 až do 3.6.2020, kedy zostala dlhodobo práceneschopná, na základe čoho bol v januári 2021 vo veci určený nový sudca spravodajca,

t e d a

zavinene porušila povinnosti sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov, ktoré povinnosti vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

č í m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

za to sa jej ukladá

podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, disciplinárne opatrenie - napomenutie.

Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je Mgr. L. L. povinná nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- eur.

O d ô v o d n e n i e

1. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárna navrhovateľka“) podala 9.3.2022 na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Krajského súdu v L. (s prerušeným výkonom funkcie sudcu od 15.10.2021) Mgr. L. L. (ďalej len „disciplinárne obvinená“).

2. Podľa disciplinárnej navrhovateľky sa mala disciplinárne obvinená dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“), na tom skutkovom základe, že „v bode I.

ako sudkyňa Krajského súdu v L., v právnej veci žalobcu D. A. Z., R..K..S., proti žalovaným v prvom rade B. F., v druhom rade E. F., o zaplatenie 1.621,85 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu J. zo dňa 31.7.2014, č.k. 6C/94/2008-334, vedenej pod sp.zn. 14Co/717/2014, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď v pridelenej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako bola predmetná vec dňa 13.10.2014 pridelená senátu 14Co Krajského súdu v L., bola ako sudca spravodajca absolútne nečinná až do januára 2021, keď bol vo veci určený nový sudca spravodajca JUDr. C. K., čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 74 mesiacov,

v bode II.

ako sudkyňa Krajského súdu v Bratislave, v právnej veci žalobcu Y., Y. G. Y. L., proti žalovaným v prvom rade R. K., zastúpená správcom: H. Y. R. K., v druhom rade Mgr. J. Y., o určenie neplatnosti zmluvy a o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu J. zo dňa 27.10.2015, č.k. 4C/270/2011-260, vedenej pod sp.zn. 14Co/225/2016, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď v pridelenej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako bola predmetná vec dňa 30.5.2016 pridelená senátu 14Co Krajského súdu v L., bola ako sudca spravodajca absolútne nečinná až do januára 2021, keď bol vo veci určený nový sudca spravodajca JUDr. C. K., čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 55 mesiacov.“

3. Opísaným konaním mala podľa disciplinárnej navrhovateľky disciplinárne obvinená zavinene porušiť povinnosti sudcu vyplývajúce z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, v zmysle ktorého má sudca vykonávať svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prietáhov.

4. Disciplinárna navrhovateľka odôvodnila disciplinárny návrh predovšetkým poukázaním na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 578/2020-29 z 23.2.2021 a č.k. IV. ÚS 594/2020-38 z 9.2.2021, ktorými bolo rozhodnuté o porušení základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v L. v konaniach vedených pod sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016, pričom bolo krajskému súdu prikázané v týchto konaniach konať bez zbytočných prietáhov. Podľa disciplinárnej navrhovateľky, hoci čas na konanie bez zbytočných prietáhov nemožno vyjadriť mechanicky, neexistuje určitá časová hranica a vždy je potrebné prihliadnuť na charakter, skutkový stav a zložitosť prejednáwanej veci, je neakceptovateľné, že disciplinárne obvinená v predmetných prípadoch bez relevantných a zákonom predpokladaných dôvodov nekonala a spôsobila viacročné prietahy. Disciplinárne obvinená síce rozhodla v rozhodnom období značný počet vecí, ale počet reštančných vecí sa jej zvyšoval.

5. Na základe uvedeného disciplinárna navrhovateľka navrhla disciplinárne obvinenej uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 zákona o sudcoch a to napomenutie, zohľadňujúc v tomto smere skutočnosť, že disciplinárne obvinená má od 15.10.2021 prerušený výkon funkcie sudcu.

6. Dňa 6.6.2022 bolo disciplinárnemu senátu doručené vyjadrenie disciplinárne obvinenej k disciplinárnemu návrhu z 3.6.2022, ktorá v ňom uviedla nasledujúce: „o vytýkaných dvoch veciach, v ktorých som mala spôsobiť zbytočné prietahy, po rokoch už nič neviem, k služobnému počítaču nemám žiaden prístup, svoju kanceláriu som ku dňu prerušenia výkonu funkcie sudcu musela vypratať. Je mi tak veľmi ťažko sa vo veci brániť a na svoju obranu môžem uviesť len skutočnosti, ktoré si ešte pamätám. Vznik prietáhov v daných veciach konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich nálezochoch. Pokiaľ však bol vznik prietáhov konštatovaný, išlo o objektívny jav vyplývajúci zo zaťaženia počtom a skladbou vecí nielen v mojom súdnom oddelení, ale v celom senáte 14Co na Krajskom súde v L., ktorého som bola členkou od jeho vzniku - od 01.04.2008 Ako členka senátu som sa podieľala na príprave a rozhodovaní nielen vecí pridelených mne ako referujúcej sudkyňi, ale aj vecí pridelených mojím kolegyniam v senáte. Na toto sa často zabúda a štatistika vecí, ktoré sudca odvolacieho súdu je nútený vybavovať, je skreslená a neodzrkadľuje realitu.“ Disciplinárne obvinená ďalej namietala, že na neúmernú zaťaženosť senátu 14Co upozorňovala opakovane, avšak bezvýsledne aj vedenie krajského súdu. Túto skutočnosť preukazovala aj listami z 9.10.2014, 19.12.2016 a 20.11.2017. Zároveň zdôraznila, že ako „votant“ v senáte mala najväčší nápad oproti dvom zostávajúcim predsedníčkam senátu, pričom jej výkony boli porovnateľné s inými sudcami civilného úseku krajského súdu. V dôsledku neriešenej zaťaženosťi tak v posledných rokoch rozhodovala najmä prednostné a sťažnostné veci. Záverom disciplinárne obvinená nenavrhola vykonanie žiadneho dokazovania a poukázala na to, že po vyše 30-tich rokoch pôsobenia v justícii si jej odchod nevšimol nik z vedenia súdu alebo ministerstva spravodlivosti, čo je „žiaľ obraz dnešnej doby a tiež pomerov v justícii.“

7. Dňa 15.6.2022 sa na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky uskutočnilo ústne pojednávanie, z účasti na ktorom sa disciplinárne obvinená vyjadrením z 3.3.2022 doručeným 6.3.2022 ospravedlnila a požiadala, aby sa ústne pojednávanie uskutočnilo v jej neprítomnosti. Splnomocnená zástupkyňa ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky ako disciplinárnej navrhovateľky na ústnom pojednávaní zotrvala na disciplinárnem návrhu v tom rozsahu, v akom bol tento doručený najvyššiemu správnomu súdu.

8. V rámci listinných dôkazov boli oboznámené nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 578/2020-29 z 23.2.2021 a č.k. IV. ÚS 594/2020-38 z 9.2.2021, vyjadrenie predsedu Krajského súdu v L. č. 1Spr V/38/2022 z 3.2.2022, z ktorého vyplýva opis personálnych výmen v senáte 14Co a

nepriamo aj zodpovednosť disciplinárne obvinenej na priet'ahoch vo veciach sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016 a ročné štatistické listy sudcu - disciplinárne obvinenej za roky 2014 až 2020. Podľa daných ročných štatistických listov disciplinárne obvinená mala v roku 2014 vybavených vecí 321 vecí, nevybavených vecí 296 a reštančných vecí 108, v roku 2015 vybavených vecí 261 vecí, nevybavených vecí 237 a reštančných vecí 133, v roku 2016 vybavených vecí 205 vecí, nevybavených vecí 210 a reštančných vecí 136, v roku 2017 vybavených vecí 121 vecí, nevybavených vecí 173 a reštančných vecí 106, v roku 2018 vybavených vecí 125 vecí, nevybavených vecí 174 a reštančných vecí 93, v roku 2019 vybavených vecí 108 vecí, nevybavených vecí 189 a reštančných vecí 105, v roku 2020 vybavených vecí 26 vecí, nevybavených vecí 226 a reštančných vecí 173.

9. Vo vzťahu k dodržaniu lehoty na podanie disciplinárneho návrhu (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku) dospel disciplinárny senát k záveru, že tento bol 9.3.2022 podaný včas. Disciplinárna navrhovateľka sa o disciplinárnom previnení dozvedela z tlačovej správy Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 8/2021 z 10.3.2021, čím bola dodržaná jednoročná subjektívna lehota a keďže sa disciplinárne konanie týkalo priet'ahov, bola dodržaná aj päťročná objektívna lehota počítaná od ich skončenia zo strany disciplinárne obvinenej.

10. Na základe vykonaného dokazovania považuje disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinená bola sudcom spravodajcom vo veciach sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016, pričom v nich nevykonala žiaden úkon a bola absolútne nečinná, a to od samotného momentu pridelenia týchto vecí.

11. Sporným sa však javí vymedzenie obdobia, v ktorom disciplinárne obvinená nekonala spôsobom súladným s § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a to jednak vo vzťahu k jeho začiatku ako i koncu.

12. Disciplinárne obvinená bola síce pri oboch skutkoch nečinná od počiatku, teda od pridelenia vecí (od 13.10.2014 pri veci sp.zn. 14Co/717/2014 a od 30.5.2016 pri veci sp.zn. 14Co/225/2016), avšak je logické, že prvotný moment tejto nečinnosti ešte nebol disciplinárne relevantný z pohľadu vzniku priet'ahu v konaní. Samotný moment, kedy sa „obyčajná“ nečinnosť sudcu mení na takú, ktorá už má charakter priet'ahu, pritom nie je normatívne určený. Disciplinárna navrhovateľka v disciplinárnom návrhu stanovila dobu priet'ahu automaticky ako dobu nečinnosti disciplinárne obvinenej, teda dobu, keď sa s vecami nič nedialo v tom zmysle, že v súdnom spise nebola zaznamenaná žiadna aktivita. Takto automaticky však vznik priet'ahu s absenciou aktivity v súdnom spise nemožno stotožňovať. Je prirodzené, že sudca občianskoprávneho kolégia odvolacieho súdu nebude so súdnym spisom pracovať hneď potom, ako mu je vec pridelená. Nakoniec pri množstve spisov pripadajúcich na sudcu na Krajskom súde v L. je takáto predstava vo všeobecnosti nereálna. Zároveň absencia aktivity týkajúcej sa súdneho spisu bez ďalšieho neznamena, že sudca je nečinný, pretože štúdium spisu a príprava rozhodnutia sa formálne v súdnom spise neprejavuje. Vznik priet'ahu v konaní možno preto skonštatovať až keď od pridelenia veci márne uplynie doba, ktorú možno ešte považovať za primeranú. Keďže moment, kedy má sudca v odvolacom konaní v rámci civilného sporového konania vykonať prvý úkon, nie je všeobecne normatívne ustanovený, musí ho identifikovať disciplinárny senát individuálne na základe okolností tej-ktorej veci. V tomto smere bude pritom v zásade nerozhodné, či sa jednalo o právne jednoduchú alebo naopak komplikovanú vec, pretože charakter tejto veci je sudcovi pred prvým úkonom neznámy. Vzhľadom na uvedené sa preto disciplinárnemu senátu javí ako primeraná doba na vykonanie prvého úkonu v odvolacej veci, doba 3 mesiacov.

13. Pokiaľ ide o koniec lehoty, v ktorej disciplinárne obvinená nekonala v súlade s § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, je potrebné uviesť, že tento nenastal až v januári 2021, kedy dané veci boli pridelené inému sudcovi spravodajcovi (JUDr. C. K.), ako nesprávne uviedla disciplinárna navrhovateľka v disciplinárnom návrhu, ale už 3.6.2020, odkedy bola disciplinárne obvinená dlhodobo práceneschopná a to kontinuálne až do prerušenia výkonu funkcie sudcu dňom 15.10.2021.

14. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinená svojou nečinnosťou vo veci sp.zn. 14Co/717/2014 spôsobila priet'ahy od 13.1.2015 až do 3.6.2020 celkovo v trvaní vyše 5 rokov a 4 mesiacov a vo veci sp.zn. 14Co/225/2016 od 30.8.2016 do 3.6.2020 celkovo v

trvaní vyše 3 rokov a 9 mesiacov. V uvedenom rozsahu potom disciplinárny senát upravil aj znenie skutkových viet vo výroku rozhodnutia, pričom touto úpravou bola zachovaná totožnosť daných skutkov a táto zmena nebola uskutočnená v neprospech disciplinárne obvinenej.

15. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení z 3.6.2022 svoju nečinnosť vo veciach sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016 nepoprela a vysvetlila ju neúmerným nápadom vecí a nadmernou zaťaženosťou.

16. Podľa disciplinárneho senátu však ani objektívne existujúca vysoká zaťaženosť disciplinárne obvinenej túto nezbavuje zodpovednosti za vznik niekoľkoročných prietahov v konaniach sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016. Je zrejmé, že dané prietahy boli následkom nesprávnej organizácie práce, keďže disciplinárne obvinená v daných konaniach nevykonala ani jeden úkon. Zodpovednosti za takéto prietahy pritom nemôže disciplinárne obvinenú zbaviť ani upozorňovanie predsedu súdu na vysokú zaťaženosť, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že takéto časovo posledné upozornenie podala 20.11.2017, pričom prietahy v dotknutých veciach trvali až do 3.6.2020. Závažnosť konania disciplinárne obvinenej pritom zvyšuje skutočnosť, že vzniknutými prietahmi poškodené strany sa domohli ich odstránenia až na podklade nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 578/2020-29 z 23.2.2021 a č.k. IV. ÚS 594/2020-38 z 9.2.2021.

17. Disciplinárne obvinená nesie podľa disciplinárneho senátu na prietahoch vzniknutých v konaniach sp.zn. 14Co/717/2014 a 14Co/225/2016 zavinenie, a to vo forme vedomej nedbanlivosti, pretože vedela alebo vedieť mala, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom o sudcoch, konkrétne záujem na svedomitom, plynulom a bezprietahovom konaní v pridelených veciach, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. V zmysle § 115a zákona o sudcoch pritom na vyvodenie zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie stačí zavinenie z vedomej nedbanlivosti.

18. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát rozhodol, že disciplinárne obvinená sa svojím konaním (resp. opomenutím konať) opísaným v skutkovej vete výroku rozhodnutia dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch, pretože porušila povinnosť sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov vyplývajúcu z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch.

19. Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, je nesporné, že vysoká až neúmerná zaťaženosť sudcu má svoju relevanciu aj pri rozhodovaní o jeho druhu a výške. Keďže v danom prípade vzhľadom na prerušený výkon funkcie sudcu u disciplinárne obvinenej prichádzalo do úvahy uloženie (len) jediného druhu disciplinárneho opatrenia - napomenutia podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch (ako to nakoniec vo svojom disciplinárnom návrhu uviedla aj disciplinárna navrhovateľka), bolo zo strany disciplinárneho senátu ako nadbytočné vyhodnotené ďalšie dokazovanie, či odôvodňovanie v tomto smere.

20. Uloženie napomenutia disciplinárne obvinenej však považuje disciplinárny senát vzhľadom k okolnostiam danej veci za primerané a spravodlivé.

21. Pokiaľ ide o posudzovanie potreby, resp. účelu uloženia takejto sankcie z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie, musí disciplinárny senát na tomto mieste vyjadriť svoje pochybnosti.

22. Disciplinárny súdny poriadok so sebou ako procesné nówum priniesol ustanovenie § 27 ods. 6, v zmysle ktorého prerušenie výkonu funkcie sudcu nebráni začatiu a pokračovaniu v disciplinárnom konaní. Podľa dôvodovej správy k danému ustanoveniu pri prerušení funkcie sudcu táto funkcia nezaniká a len sa nevykonáva, a preto niet racionálneho dôvodu na to, aby disciplinárne konanie nemohlo pokračovať. Na základe uvedeného sa javí, že účelom pokračovania v disciplinárnom konaní je negovanie snahy disciplinárne obvineného vyhnúť sa disciplinárnemu postihu prerušením výkonu funkcie sudcu. Či je takýto koncept konzekventný, je však otázne, pretože (tak ako i v tomto prípade) osobe s prerušeným výkonom funkcie sudcu nemožno uložiť niektoré druhy disciplinárnych opatrení.

Z tohto pohľadu je potom právna úprava de lege lata paradoxne výhodnejšia pre toho disciplinárne obvineného, ktorý sa následne mienil vrátiť k výkonu funkcie sudcu. Počas prerušeného výkonu funkcie si totiž „odpyká“ výhodnejšiu sankciu, než aká by mu hrozila po návrate do funkcie. Znenie § 27 disciplinárneho súdneho poriadku je pritom nazvané „Prerušenie disciplinárneho konania“, čo logicky evokuje riešenie procesných situácií, ktoré majú, môžu mať alebo nemajú za následok prerušenie začatého disciplinárneho konania. Z tohto pohľadu je začatie disciplinárneho konania proti osobe s prerušeným výkonom funkcie v podstate výnimkou, pretože prerušenie výkonu funkcie tu predchádza momentu začatia disciplinárneho konania. Vo všeobecnosti pritom platí, že prerušenie konania prichádza do úvahy len pri začatí konaní. Táto procesná „anomália“ následne so sebou prináša viaceré sporné momenty. Prvým je predovšetkým určité vychýlenie rovnosti šancí účastníkov konania v prospech disciplinárneho navrhovateľa. Disciplinárne obvinený totiž v stave prerušeného výkonu funkcie nemá prístup k tým údajom, ktoré by následne mohol použiť na svoju procesnú obranu. Sudca tak napr. nemá prístup do súdnych spisov, či súdneho manažmentu a tak nemá možnosť následne verifikovať dôvodnosť disciplinárneho návrhu. V tomto smere pritom neobstojí odkaz na to, že tak môže činiť prostredníctvom návrhov na dokazovanie adresovaných disciplinárnemu senátu, pretože s odstupom času a pri veľkom počte rozhodovaných vecí, je vysoko pravdepodobné, že si nebude pamätať stav vecí a teda ani nebude vedieť, čo má hľadať a v akom rozsahu navrhovať dôkazy. Z tohto pohľadu by preto začatie disciplinárneho konania proti osobe s prerušeným výkonom funkcie malo predstavovať skôr výnimku z pravidla, ktorá by mala byť náležite odôvodnená okolnosťami vecí. Podľa názoru disciplinárneho senátu však tomu v rozhodovanej veci nebolo. U disciplinárne obvinenej nebolo pochyb, že by sa prerušením výkonu funkcie sudcu chcela vyhnúť disciplinárnej zodpovednosti a neskôr sa prípadne vrátiť do systému. Zdravotný stav jej to totiž objektívne neumožňuje, keďže jej bol od 3.6.2021 priznaný invalidný dôchodok z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac než 70 percent oproti zdravej fyzickej osobe. Disciplinárne obvinená pritom v justícií pracovala vyše 30 rokov, pričom je nesporné, že výkon akejkoľvek pracovnej činnosti sa odráža aj na zdravotnom stave. Práve zdravotný stav bol pritom aj dôvodom jej odchodu majúceho formálnu podobu prerušenia výkonu funkcie sudcu. Možno mať preto pochopenie pre (ne)vyriešenú výčitku uvedenej sudkyne, že hoci obetovala justícií väčšinu svojho profesionálneho života, miesto poďakovania na záver sa dočkala iniciácie disciplinárneho konania. I keď takýto postup disciplinárnej navrhovateľky je formálne zákonný, z hľadiska účelnosti disciplinárneho trestania i sociálnej empatie sa musí javiť ako otázny.

23. Na základe týchto skutočností disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol tak, že disciplinárne obvinenej, ktorú uznal vinnou, uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v disciplinárnom senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

